

יו"ל ע"י מוסדות
שארית ישראל
ווילעדניק בע"ר
קאראסטין
אוקריינא

שארית ישראל

דברי תורה
וסיפורים
מרבית
הרה"ק רבי
ישראל
דוב בער
מווילעדניק
זצוק"ל

**אור
העבודה**
פנינים מדברי רבינו בעניני עבודת ה'

**אור
הפרשה**
דברי תורה מרבית על פרשת השבוע

הבת קול שיוצאת בכל יום ומעוררת על התשובה (וזהר ח"ג קכו.), מזה הבת קול נמשך הרהורי תשובה לכל אחד ואחד מישראל בכל יום ויום, ועל כן רשעים מלאים חרטות (ראה נדרים ט:), מצד הרהורי תשובה הנמשכים מהבת קול המעוררת אותם, אך אעפ"כ המה עדיין רשעים ואינם יכולים לשוב באמת עד ה' ולטהר הכלים שלהם, כי מצד שהכלים שלהם מזוהמים, אינם יכולים להכיל בקרבם הבת קול הנ"ל, ולהיות נקבע בקרבם ממש עד שלא יטה עצמו אל ההיפוך, כי אם מהרהר בתשובה ומתחרט לפי שעה, וככל ששב על קיאו, כי אינו יכול להכיל הבת קול בכלים שלו.

והעצה לזה הוא התקשרות אל הצדיקים, שהמה בכוחם הגדול יכולים להחזיק את הבת קול הנ"ל להתקשרים אליהם ורצונם לשוב אליו יתברך, רק שאינם יכולים כנ"ל.

(עמוד ח)

'וכתבת על האבנים את כל דברי התורה הזאת באר היטב'
(דברים כו ח)

וברש"י: בשבעים לשון. התורה ניתנה בשבעים לשון באר היטב, אך לשון ארמי שהוא התרגום יש סברא שהוא בפני עצמו ואינו בכלל הע' לשון, ובאמת ידוע שהתרגום אינו פירוש על לשון הקודש, כי אם ענין בפני עצמו, אבל כל שארי הלשונות המה פירושים על לשון הקודש, דהנה התורה הקדושה בעצמה הוא אותיות הקדושים, והלבוש שלה הראשון הוא לשון הקודש, ואחר כך כשנתלבשה בלבושי שק באלפי אלפים לבושים, יש לה בכלל כל לבושי הע' לשון.

והנה במקומינו אחרי שאנו מבארים כל התורה כולה ע"פ לשון אשכנז המורגל בינינו, עשינו אותו הלשון הכנה רבה לתפוס בתוכו קדושת לשון הקודש וענינים הקדושים, ויש בו צד מעלות קדושה, מפני שהוא ביאור כל עניני הקודש שלפנינו וכו', ולכן כשאדם לומד צריך לפרש כל מה שלומד בלשון לע"ז דווקא, ואז הוא תיקון לבחינת הרהורים ומחשבין בישין ניצוצי הקדושה הנופלים בשבירה רח"ל, ולע"ז הוא בחינת מחשבות רעות, ובדברי רבותינו ז"ל (גיטין ה:) 'המוציא לע"ז', אבל אם לא ילמוד אותם כי אם הברקה בלבד אינו מטהר אותם וד"ל.

(עמוד קג)

**זמני
כניסת
ויציאת
השבת**

ירושלים	בני ברק	ניו יורק	לונדון	אנטוורפן	קאראסטין
כניסת השבת	6:33	6:48	7:16	7:45	7:41
יציאת השבת	7:45	7:47	8:23	8:51	8:50
רבינו תם	8:23	8:20	8:44	9:13	9:10

'אל תהיו כעבדים המשמשים את הרב ע"מ לקבל פרס וכו', אלא הווי כעבדים המשמשים את הרב' וכו' (אבות פ"א מ"ג)

ולכאור' קשה שיש כאן יתור לשון שכופל פעם שני 'אלא הווי כעבדים' וכו', והיה די באומרו 'אל תהיה כעבדים המשמשים את הרב ע"מ לקבל פרס', וצריך להקדים לבאר מאמר (שם פ"ד מ"ב) 'שכר מצוה מצוה', הפירוש הוא שהמצוה בעצמה שהוא עבדות לה' זהו גופא השכר, כמאמר (דברים כח מז) 'תחת אשר לא עבדת את ה' בשמחה ובטוב לבב מרוב כל', שפירושו הוא שעיקר השמחה יהיה מהעבודה עצמה, 'מרוב כל' יותר מכל תענוגי גן עדן.

כי בגן עדן עצמו ג"כ יוכל להיות שוטה ח"ו, כמו ששמעתי בשם הקדוש רבי שלמה מקארלין ז"ל, שראה בראייתו הזכה נשמה של איש הדיוט אחד שהיה בזמנו שזכה ע"י זכות גדול של פיקוח נפש שהציל נפש אחת ממות, ובימים אחדים נפטר זה ההדיוט, ותיכף מחמת זכות הגדול נכנס בגן עדן, רק שנתנו לו גן עדן מעין עסקיו שהיה לו בעוה"ז, עד שרבי שלמה הנ"ל היה בעזרו, וד"ל. וכל תענוגי גן עדן העיקר הוא לבוא עי"ז לעבודת ה', וזהו ענין 'שכר מצוה מצוה'.

(עמוד לט)

ממצוא חפציו (א)

אסור לקרוא בשבת מודעות פרסום מכל סוג שהוא, בין אם המודעה עוסקת במכירת דירה או שאר חפצים, ובין אם המודעה עוסקת בפרסומים אחרים. איסור זה נאמר גם כשהאדם הקורא את המודעה אינו מעוניין כלל בקניית חפץ זה. ולכן אין לעיין במודעות הפרסום המופיעים בעיתונים, בעלוני או במודעות רחוב.

כל מודעה או פרסום שתוכנו הוא דבר מצוה – מותר לקוראו בשבת, ולכן מותר לקרוא בשבת מודעה על שיעורי תורה או שמחה של מצוה, כגון הזמנה לשמחת נישואין או בר מצוה וכדו'.

מותר להסתכל בסחורה המוצגת בחלון ראויה של חנות, גם אם כוונתו לחפש מוצר שחפץ לקנותו לאחר השבת, ובלבד שלא יתבונן במחירים, [ובוודאי שלכתחילה ראוי להימנע מזה, כיון שאין זה מתאים לקדושת השבת].

יום ג' י"ט אלול - הרה"ק ר' זאב נחום מביאלא ב"ר אהרן זצ"ל

•

יום ה' כ"א אלול - הרה"ק ר' דוב בעריש מאלעסק בהרה"ק ר' שלמה זצ"ל

•

יום ו' כ"ב אלול - הרה"ק ר' פנחס מקינצק בהרה"ק ר' נתן דוד משידלובצא זצ"ל

הרה"ק ר' מרדכי דוב מהורנסטייפל בהרה"ק ר' משולם זושא זצ"ל

הרה"ק ר' ישכר דוב בערטשע בהרה"ק ר' מרדכי מנדבורנא זצ"ל

יום שבת קודש ט"ז אלול - הרה"ק ר' אברהם אביגדור נחום בהרה"ק ר' יעקב יצחק דן מסטריקוב זצ"ל

•

יום א' י"ז אלול - הרה"ק ר' יוסף יוסקא ב"ר יצחק 'המגיד מראוונע' זצ"ל

•

יום ב' י"ח אלול - הגה"ק ר' יהודה ליווא ב"ר בצלאל המהר"ל מפראג זצ"ל

הרה"ק ר' יוסף מאוסטילא בהרה"ק ר' מרדכי מנעשכיז זצ"ל

•

קיבל הצדיק את ההצעה, והנגר פתח במלאכה. ניכר היה שבעל-מלאכה הוא. העמודים נתקעו באדמה כמעצמם, המסמרים פילחו את הקרשים כאילו נורו מקשת. והנה הסכך כבר נערם על גג הסוכה, וסדינים צבעוניים מכסים את הדפנות. אושר כזה בעבודתו לא ידע הנגר מימיו.

כאשר התקדש חג-הסוכות, נכנס הרבי אל הסוכה, ראה את הנוי, הרחבות והיופי אשר בה, ושמח גם הוא. קידש על היין, בירך 'שהחיינו' בקול שירה, והסב עם בני ביתו ברחבות.

הגיע גם הנגר לסוכה, נתיישב בענווה בפינתה, והביט ברבי ובבני-ביתו בעיניים זוהרות, מלאות תודה. נתמלא גם לב הרב תודה לנגר, ואמר לו: "הרחבת את דעתי בסוכה המפוארת שבנית. אני רוצה להודות לך על עבודתך הקשה, לשלם לך עבור מאמציך, ואיני יודע במה. בקש ממני משהו - כל דבר שלבך חפץ ואני אברכך."

נדהם הנגר. למחווה כזאת לא ציפה. תחילה לא ידע מה לענות. הרי עכשיו יוכל לבקש כל מה שתמיד חלם! עודד אותו הרבי בניע-ראש, והנגר התעשת. "מורי ורבי", פתח ואמר "איני רוצה באריכות-ימים או בעושר וכבוד. כל רצוני הוא דבר אחד קטן: שאזכה לשבת בד' אמותיך ולשמש אותך גם בעוה"ב כשם שאני משמש אותך כאן, בעוה"ז..."

הרצין הצדיק, שקע במחשבות עמוקות, והנגר יושב חרד, שמא הגדיש את הסאה, שמא ביקש יותר מדי. אחרי דקות אחדות של דומייה מתוחה אמר הצדיק: "אקיים את דברי ואברך אותך כפי שהבטחתי. אך עליך לדעת, שכדי לזכות במה שביקשת, יהיה עליך לסבול הרבה ייסורים בעולם-הזה; דע את אשר אתה נוטל על עצמך".

"אני מקבל עלי את כל הייסורים שבעולם, ובלבד שאזכה לשמש את הרבי בעולם-הזה וגם בעולם-הבא!", אמר הנגר בהשתוקקות, בביטחון מוחלט. השיב לו הצדיק: "בני, הזהרתי אותך, ואתה אינך חוזר בך מבקשתך. אם-כן, גם אני מסכים. אברך אותך שתנוח בד' אמותי בעוה"ז ובעוה"ב".

ומאז, מדי שנה, כל עוד חי הצדיק רבי פישל, הקים לו הנגר סוכה לתפארת. כשנפטר הרבי והלך לעולמו, נפל הנגר למשכב. שמונה-עשרה שנה שכב במיטתו, ומחלתו לא נתרפאה. הנגריה דממה, הכלים החלידו, גופו סבל ייסורים קשים, אך רוחו לא נפלה. אדרבא, אמר לעצמו, עוד מעט אזכה לשוב ולשמש את הרבי...

מקץ שמונה-עשרה שנות מחלה יצאה נשמתו בטהרה. זכרו אנשי החברה קדישא את צוואתו של הצדיק, וזכרו את קברו של הנגר סמוך לקבר רבו, בתוך ד' אמותיו. הניחו מצבה על קברו, ועליה נחרט: "פ"נ פלוני שהתאבק בעוה"ז ובעוה"ב בעפר רגלי צדיקים".

בשכנותו של רבי פישל מסטריקוב גר נגר יהודי. איש פשוט היה, ירא-שמים ומדקדק במצוות, ככל שהגיעו ידיעותיו הדלות. מדי שחר היה בין עשרת הראשונים שהתייצבו לתפילת שחרית, התפלל בתמימות ויצא לעבודת יומו. איש ישר היה, בעל חסד, מומחה במלאכתו ונהנה מיגיע כפיו.

במשך כל היום שהה בנגריה. שם, בין בולי-העץ, כלי-העבודה הגדולים וריחות הדבק המתבשל מעל הפתילייה - בילה את יומו. ידיו אוחזות בעץ ביד אמונה, ופיו ממלמל פסוקי תהילים של דוד המלך, נעים זמירות ישראל. מוחו לא היה מסוגל להבין את פירוש המלים שאמר, אך נשמתו הבינה גם הבינה.

ארוחת צהריים היה אוכל בנגריה, ולאחר שהתפלל מנחה, עבד עוד שעתיים-שלוש, סידר את הכלים במקומם, והלך לביתו, להתרחץ ולהחליף את בגדיו. עכשיו יילך לבית-המדרש להתפלל ערבית ולשמוע שיעור בתורה.

לרגעים אלה המתין כל היום. הרבה מהשיעור לא היה בכוחו להבין, אך קול הלימוד ומראה תלמידי-החכמים מסביב הישרו עליו תחושת התעלות. נהג הנגר להצטנף על קצה ספסל אחרון, ולהביט משם בהערצה ברבי פישל, המעביר את השיעור.

לעיתים השתוקק מאוד להבין מה אומרות שפתי הרבי, אך מוחו לא היה מסוגל לעקוב אחר השטף. אז-אז היה עוצם את עיניו, מניח לקול התורה לחדור את תוך נפשו, כקולה של אם המשמיעה שיר-ערש לילדה הקט. בתום השיעור היה הולך מאושש אל ביתו, ומפקיר את גופו העייף לשינה כשהוא מלא עונג רוחני. כך נהג כל הימים. אהבתו לרבי פישל היתה עצומה. לעיתים לא התאפק ונכנס בתירוצים שונים לבית הרבי, אולי יזדמן לו לעשות בשביל הרבי איזו שליחות.

באחת הפעמים, בימים שבין יום-הכיפורים לסוכות, נכנס כדרכו לבית הצדיק, הביט ונדהם: רבו עמד בחצר מזיע, ידיו פצועות, חולצתו מלוכלכת, וסביבו מוטלים בעירבוביה קרשים וכלי-עבודה. בירך הנגר את הרבי. נשא אליו הרבי מבט אוהב, הצביע בפטיש שבידו לעבר הקרשים המושלכים, וזרועותיו צנחו. לא אמר מלה, רק חיך במבוכה.

אמר לו הנגר: "ירשה לי כבוד הרב... הרי אני נגר ויודע לעשות סוכות. אני אקים סוכה כהלכה. רק דבר אחד אני מבקש: שיתיר לי הרבי לשבת עמו בסוכה..."

נתיאשו המגייסים מהסוסים האלו ושכרו בעל עגלה אחר, אבל גם הפעם נשארו הסוסים עומדים בשערי העיר כנטועים במקומם.

אז נוכחו כולם לראות כי יד ה' עשתה זאת, ומשכו ידיהם מעסק ביש זה וחזרו העירה.

סיפר המשמש בקודש הרה"ח ר' נטע: פעם אחת בשולחן הטהור שערך רבינו בליל שבת, בשעה שעמד רבינו לקדש על היין, הגבהתי את הכוס כמנהגי והנחתיה על יד רבינו.

רבינו החזיק את הכוס, אבל לפני שפתח באמירת הקידוש הניח את הכוס על השולחן ונשאר לעמוד על מקומו כשהוא שקוע בשרעפיו.

כעבור זמן מה רמז לי רבינו שאתן לו שוב את הכוס. כמובן שעשיתי כדבריו. שוב החזיק רבינו את הכוס למשך כמה רגעים ואז הניחה על השולחן, וציוה לי לקרוא לשני האנשים שישבו ליד התנור.

נגשו השניים אל רבינו, ורבינו פנה אל הראשון בשאלה: מאין אתה. ענה הלה, מהעיר שקלוב אנוכי. האם נמנה אתה על החסידים, שאל רבינו. כן, הייתה תשובתו.

פנה רבינו אל השני ושאלו את אותן השאלות, והוא השיב שהוא מהעיר מוהילוב ואין הוא נמנה על עדת החסידים.

אם כן, אמר רבינו, אתם דומים למדין ומואב שמאז ומתמיד היו צוררים זה לזה, ורק כדי להילחם על ישראל עשו שלום ביניהם, וגם אתם השלמתם ביניכם ועשיתם יד אחת רק כדי לדבר עלי דברי בזיון וגנאי.

נבהלו השניים, הודו על האמת והתוודו בפני רבינו בבכי רב על חטאתם כי רבה היא, וביקשוהו בבכי תחנונים שימחול להם על עוונם. רבינו לא היה יכול לשאת את בכיים המר ומחל על עוונם בלב שלם.

פעם באו אל רבינו חמשה חסידים מהעיר סטאראדוב לשהות בצל קורתו ולהתבשם מקדושתו, טרם פרידתם ציווה עליהם רבינו שילכו לסופר סת"ם שיבדוק את התפילין שלהם, והוסיף להם: אם אינכם רוצים לשאת בהוצאות הבדיקה, הריני מקבל עלי את כל הוצאות הבדיקה.

נענה אחד מהם ואמר לרבינו כי התפילין שלו אינן זקוקות לבדיקה, היות וקודם הנסיעה מסר את תפיליו לבדיקה אצל הסופר בעירם.

השיב לו רבינו: אף על פי כן רצוני שכולכם תבדקו את התפילין. עשו החסידים כדברי רבינו, ולתדהמתם מצא הסופר כי כל התפילין היו פסולות.

חזרו החסידים אל רבינו ושאלוהו לפשר הדבר, וכיצד יכול להיות שהסופר שבעירם, שידוע כירא שמים, ואף משמש בעירם כשוחט ובודק ישלם בתפילין פסולות.

ענה להם רבינו: אויב ער איז א' שוחט... [אם הוא בכלל שוחט...], ולא רצה רבינו לסיים את דבריו הקדושים.

בעיר זיטומיר התגורר יהודי שהיה שאר בשרו ואחיינו של רבינו, ושמו ר' אלטער. מחמת שהיה ירא שמא יתפסוהו ויקחוהו לעבודות הצבא, ברח אל דודו רבינו שבווילעדינק וישב בביתו נאווה קודש.

פעם קרא אותו רבינו לחדרו וביקש ממנו שיקח קמצוץ טבק ויתנהו בתוך מקטרתו, והוסיף: וכל שונאיך ומבקשי רעתך יעלו בעשן שיעלה מן המקטרת וימוגו עימו.

אח"כ חזר ר' אלטער לביתו בזיטומיר, וכשהגיעו לעירו סיפרו לו כי באותו יום שבו פיתם רבינו את מקטרתו, שכרו המגייסים עגלה שישעו עימה מזיטומיר לוויילעדינק כדי לגייסו לצבא, והי כאשר יצאה העגלה מן העיר זיטומיר סירבו הסוסים להמשיך בדרכם, וכל האמצעים שנקטו לא הועילו להזיזם ממקומם.

מצורפת ברכה לאביו

ידיד מוסדותינו הרה"ח ר' יהושע לייב ווייס שליט"א
לרגל נישואי נכדו בשעט"מ ולמזל טוב

ברכת מזל טוב

לידיד מוסדותינו הרה"ח ר' יחזקאל שרגא ווייס שליט"א
לרגל נישואי בנו בשעט"מ ולמזל טוב

מצורפת ברכה לאביו

ידיד מוסדותינו הרה"ח ר' יוסף עקשטיין שליט"א
לרגל נישואי נכדו בשעט"מ ולמזל טוב

ברכת מזל טוב

לידיד מוסדותינו הרה"ח ר' רפאל עקשטיין שליט"א
לרגל נישואי בנו בשעט"מ ולמזל טוב

להצטרפות לרשימת התפוצה, ושליחת דברי תורה או סיפורים מרבינו הק' ניתן לפנות לכתובת sheiris2022@gmail.com